

شیوع اوتیسم در ایران بالاست؛ اما هر اختلال رفتاری را نباید به آن نسبت داد

آگاه باشیم، اما برچسب نزنیم

ما اوتیسم را نمی شناسیم و به همین واسطه در سال‌های گذشته تلاش‌های گسترده‌ای برای شناساندن اوتیسم به مردم صورت گرفته است. این اطلاع‌رسانی‌ها از طریق رسانه‌ها، فعالان فضای مجازی، خانواده‌های دارای کودکان اوتیسم و حتی ورود هنرمندان به این مقوله توانسته بخش کوچکی از جامعه را نسبت به این اختلال آگاه کند. امروز در شبکه‌های مجازی می‌توانیم صفحات زیادی را پیدا کنیم که در رابطه با امور روزمره مادران و کودکان اوتیسم صحبت می‌شود؛ از آموزش‌هایی که برای این طیف بچه‌ها مفید است تا راهکارهایی که مادران ارائه می‌دهند.

با اوتیسم آشنا شویم

شاید بد نباشد برای شروع یک نگاه کوتاه و اجمالی به چستی این بیماری داشته باشیم. اوتیسم یک شرایط پیچیده عصبی-رفتاری و شامل اختلالاتی در تعاملات اجتماعی و رشد کلامی و مهارت‌های ارتباطی همراه با رفتارهای تکراری و سخت‌است و به دلیل گستردگی علائم بیماری آن را اختلال طیف اوتیسم (ASD) می‌نامند. این بیماری شامل اختلال در طیف وسیعی از علائم و مهارت‌ها در سطوح مختلف است.

این بیماری در جات مختلفی دارد ممکن است تنها یک نقص ساده باشد که زندگی طبیعی بیمار را تا حدودی محدود می‌کند یا ممکن است ناتوانی شدیدی باشد که در آن به مراقبت‌های اساسی نیاز است. کودکان مبتلابه اوتیسم مشکلات ارتباطی دارند و از هر که احساسات یا تفکرات سایرین عاجز هستند؛ بنابراین برای آن‌ها مشکل است که احساسات خود را از طریق کلمات، ژست‌ها، حالات صورت یا لمس کردن بیان کنند.

یک کودک اوتیسمی که حساسیت بالایی دارد، ممکن است در مواجهه با صداها، تماس، بوها یا دیدن مناظری که برای دیگران عادی است، دچار

مشکلاتی جدی یا در برخی موارد در دناک شود. کودکان مبتلابه اوتیسم ممکن است حرکات بدنی تکراری و تقلیدی مانند تاب خوردن، قدم زدن یا دست زدن را انجام دهند و نسبت به مردم واکنش‌های غیر معمول داشته باشند یا به اشیا وابستگی شدید پیدا کنند و در مقابل تغییرات در روال عادی زندگی مقاومت نشان دهند یا رفتارهای پر خاشاکانه داشته باشند و به خودشان آسیب برسانند. گاهی اوقات ممکن است اصلاً متوجه افراد، اشیا یا فعالیت‌های اطراف خود نشوند. برخی از این کودکان ممکن است دچار تشنج‌های شدید شوند؛ در برخی موارد این تشنج‌ها در دوران بلوغ رخ می‌دهد. برخی افراد مبتلابه اوتیسم تا حدودی دچار اختلالات شناختی هستند. برخلاف اغلب اختلالات شناختی معمول که با تأخیر در تملی زمینه‌های رشد شناخته می‌شود، اوتیسمی‌ها گاهی مهارت‌های مختلفی دارند. این افراد شاید در برقراری ارتباط با سایرین مشکل داشته باشند، اما در زمینه‌های دیگری مانند طراحی، نواختن موسیقی، حل کردن مسائل ریاضی یا حفظ برخی مطالب مهارت بسیار بالایی دارند و در آزمون‌های هوش غیر کلامی دارای هوش متوسط یا حتی بالایی هستند.

۷۰۰ هزار اوتیسمی در ایران

اوتیسم در ایران شیوع بالایی دارد تا جایی که یکی سخنگویی، معاون توان بخشی بهزیستی کشور این میزان شیوع را هشدار تلقی کرده است. به گفته سخنگویی بسیاری از مردم به دلیل ناآگاهی از این بیماری آن را در کنار بیماری «اس‌ام» قرار می‌دهند. اما همان طور که پیش‌تر هم گفته شد موضوع نگران کننده افزایش مبتلایان به این بیماری است. بیماری اوتیسم در یک دهه اخیر روند رو به رشدی به خود گرفته است به طوری که بر اساس آمار جهانی، نرخ شیوع آن ۲۰ برابر شده به همین دلیل ضروری است که کارهای

اوتیسم باید پیش از ۲ سالگی تشخیص داده شود

یکی از مسائلی که در پیشگیری این بیماری اهمیت زیادی دارد شناخت به موقع آن است. کمی غفلت از بیماران اوتیسم مساوی است با معلولیت همیشگی. تا همین چند سال پیش، وزارت آموزش پرورش از ۶ سالگی این کودکان را غربالگری می‌کرد، در حالی که این بیماری تا آن سن، دیگر کاملاً شکل گرفته، اما بهزیستی در آخرین اقدامات خود در نظر دارد تا از دو سالگی غربالگری‌ها را شروع کند تا حتی الامکان جلوی معلولیت‌ها گرفته شود.

همین هم می‌شود تا ارتباط خوبی با بچه‌های هم‌سال خود نداشته باشند و وقتی به اواخر نوجوانی می‌رسند حتی اگر بیشترین پیشرفت در مانی هم داشته باشند، روش مناسب برای برخورد و ابراز علائق و هیجانات و احساسات به دیگران ندارند و برقراری دوستی در آنها به سختی انجام می‌شود.

زندگی تنها و اختصاصی یا حضور در جمع؟

کودکان مبتلابه طیف خفیف اوتیسم در مدارس دانش آموز ناسازگار شناخته می‌شوند که به درس گوش نمی‌دهند و البته باید توجه داشت که نباید به این کودکان برچسب بزنییم چون اگر این کودکان را به عنوان مبتلایان اوتیسم بشناسیم، سیستم اجتماعی و آموزشی، آنها را کنار می‌گذارد.

سوالی که ممکن است برای هر کسی پیش بیاید این است که با توجه به بالا رفتن آمار مبتلایان به این اختلال رفتاری، آیا دولت زمینه آموزش و رفاه این طیف را فراهم کرده است؟ اگر پای درد دل خانواده‌ها بنشینیم متوجه می‌شویم که امکانات رفاهی برای کودکان مناسب نیست. پارک، فضای بازی یا مهدهای کودک اختصاصی برای آن‌ها ساخته نشده است و تنها چند مدرسه وجود دارد که مخصوص این کودکان است و تعداد آن‌ها هم از انگشت‌های دست فراتر نمی‌رود. به گفته مسئولان تنها ۹ مدرسه مخصوص کودکان اوتیسمی وجود دارد که یکی از آن‌ها هم غیر انتفاعی است. برای دختران هم یک کلاس در یک مدرسه ترتیب داده شده با این بهانه که تعداد دختران اوتیسمی از پسران کم‌تر است.

کتاب‌های دانش آموزان این مدارس فرق می‌کند و مناسب‌سازی شده است؛ از سویی دیگر در این مدارس سعی می‌شود آموزش‌های مخصوص به این کودکان داده شود که بیشتر

کودکان مبتلابه طیف خفیف اوتیسم در مدارس به عنوان دانش آموز ناسازگار شناخته می‌شوند که به درس گوش نمی‌دهند. باید توجه داشت که نباید به این کودکان برچسب بزنییم و آنها را به عنوان مبتلایان اوتیسم بشناسیم زیرا در این صورت سیستم اجتماعی و آموزشی، آنها را کنار می‌گذارد

آموزش‌های آکادمیک است از جمله یکسری مهارت‌های خودیاری به آن‌ها آموزش داده می‌شود. مثل خوردن، پوشیدن، مسواک زدن، کفش پوشیدن و کارهایی از این دست اما باز هم برای کودکان کافی نیست.

از سویی دیگر برخی کارشناسان اعتقاد دارند جدا کردن بچه‌های اوتیسم از دیگر بچه‌ها کار درستی نیست. در بسیاری از کشورها سعی می‌شود بچه‌های اوتیسم با بچه‌های عادی ادغام شوند و حتی می‌گویند بچه‌های اوتیسم را نباید از جامعه دور کرد. آن‌ها در مدارس عادی یونیت خاصی برای بچه‌های اوتیسم می‌گذارند تا برخی آموزش‌ها به صورت تخصصی به این کودکان داده شود. بچه‌هایی که در طیف بالای اوتیسم هستند در این یونیت‌ها و در مدارس بچه‌های عادی درس می‌خوانند. امروز در برخی مدارس ایران هم کودکان مبتلابه اوتیسم به همراه یک مربی شخصی (مربی در سایه) در کلاس درس با سایر کودکان می‌نشینند. کار مربی‌ها این است تا روی مهارت‌های فردی و ارتباطی باین کودکان کار کنند تا آن‌ها از جمع هم سبب و سال‌هایشان جدا نشوند. در بسیاری از موارد این راهکار نتیجه‌های خوبی به همراه داشته است.

لزوم آموزش جامعه

در آخر باید این نکته را اضافه کنیم که جامعه باید در این زمینه آموزش ببیند. باید بداند اوتیسم چیست و یک اختلال است. وقتی در جایی گفته می‌شود که کودکی اوتیسم است، همه قبول کنند و به آن احترام بگذارند. اولین قدم این است که جامعه دوست و آشنا اوتیسم را بشناسند و بپذیرند. در مرحله دوم وقتی اوتیسم شناخته شده به مربی متخصص نیاز داریم تا بتوانند به این کودکان کمک کنند. چون وقتی به فرد دارای اختلال اوتیسم آموزش مناسب داده می‌شود یعنی زندگی خانواده‌اش هم نجات پیدا کرده است. آموزش صحیح از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است و همه این‌ها در کنار هم می‌تواند به بهبود وضعیت بچه‌های اوتیسم کمک کند.

از گوشه و کنار

روزانه ۱۰ هزار واحد خون و فرآورده‌های آن توزیع می‌شود

سخنگوی سازمان انتقال خون گفت: روزانه ۱۰ هزار واحد خون و فرآورده‌های آن (گلبول قرمز فشرده، پلاکت و پلاسما) بین مراکز درمانی و بیمارستانی در کشور توزیع می‌شود. به گزارش ایرنا، بشیر حاجی بیگی بیان کرد: مراکز درمانی و بیمارستان‌های کشور، سالانه ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار واحد خون از سازمان انتقال خون دریافت می‌کنند؛ همچنین در سراسر کشور بیش از ۹۰۰ مرکز درمانی فعال وجود دارد که از این تعداد ۱۷۰ مرکز در کلان‌شهر تهران مستقرند. او در خصوص ضرورت اهدای خون تصریح کرد: خون سالم، نجات‌دهنده زندگی است و هم‌روزه، در سراسر جهان بسیاری از افراد به خون و فرآورده‌های خونی نیاز دارند؛ به طوری که از هر سه نفر در دنیا، یک نفر در طول زندگی احتیاج به تزریق خون و فرآورده‌های خونی پیدا می‌کند. حاجی بیگی خاطر نشان کرد: تضمین دسترسی به خون و محصولات خونی سالم، کافی و با کیفیت به عنوان یک بخش اساسی در پوشش همگانی سلامت و عضو کلیدی از سیستم‌های سلامت مؤثر است که سازمان جهانی بهداشت و سازمان بین‌المللی انتقال خون بر آن تأکید دارند.

هزینه آزمون آیلتس ۳ میلیون شد

اطلاعیه سازمان سنجش آموزش کشور در خصوص هزینه آزمون‌های زبان بین‌المللی آیلتس (IELTS) منتشر شد. به گزارش میزان، سازمان سنجش با صدور اطلاعیه‌ای هزینه آزمون آیلتس را اعلام کرد. در اطلاعیه سازمان سنجش آمده است: پیرو اطلاعیه مورخ ۲۰/۵/۹۷، به اطلاع کلیه داوطلبان متقاضی شرکت در آزمون‌های زبان بین‌المللی آیلتس می‌رساند، همان‌طور که در سایت‌های ثبت نامی مراکز مجری آزمون آیلتس و نیز سایت سازمان سنجش آموزش کشور آمده است، وجه واریزی از سوی داوطلبان جهت ثبت نام در آزمون آیلتس، به صورت علی الحساب است، و این بدان معناست که چنانچه تغییراتی در نرخ ارز صورت گیرد مراتب اطلاع‌رسانی خواهد شد، تا قبل از تاریخ زمان آزمون، مابه‌التفاوت نرخ قطعی ثبت نام محاسبه و از داوطلبان اخذ و یا به آنان عودت داده می‌شود. لذا با توجه به تغییرات نرخ ارز (بر اساس محتویات سایت نیما مورخ ۲۰۹۸/۰۴/۰۹) و نیز سایر هزینه‌های مربوطه، مبلغ ثبت نام در آزمون آیلتس، توسط سازمان سنجش آموزش کشور محاسبه و از مبلغ ۲۷.۹۵۰.۰۰۰ ریال به مبلغ ۳۰.۵۰۰.۰۰۰ ریال معادل سه میلیون و پنجاه هزار تومان افزایش و تعیین شده است. مبلغ مذکور از ۲۸/۵/۹۸ توسط مراکز مجاز برگزار آزمون آیلتس قابل اجراست.

توضیح معاون وزارت علوم درباره حذف کنکور

معاون آموزشی وزارت علوم حذف کنکور را منوط به تعریف الگوی جدید پذیرش در دانشگاه‌ها دانست. به گزارش ایسنا، مجتبی شریعتی نیاسر، بابیان اینکه سازمان سنجش در اجرای قانون حذف کنکور به خوبی عمل کرده است، گفت: برای ورود به دانشگاه ۸۵ درصد نمره قبولی، از سوابق تحصیلی دانش آموزان و ۱۵ درصد باقیمانده نیز از نمره آزمون سراسری محاسبه می‌شود. معاون آموزشی وزارت علوم تصریح کرد: برخی از رشته‌های پرطرفدار شرایط خاصی دارند و باید برای پذیرش دانشجویان بدون کنکور در این رشته‌ها، مدل جدیدی تعریف شود و سپس اقدام به حذف کنکور در این رشته‌ها کرد. او با اشاره به اینکه امسال حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار داوطلب در آزمون کنکور سراسری شرکت کردند، گفت: امسال به لحاظ کمی، استقبال از کنکور در مقایسه با پارال بیشتر بود. به طوری که ۶۴۸ هزار و ۸۴۵ نفر از داوطلبان دختر و ۴۷۰ هزار و ۱۰۷ نفر هم پسران هستند.

ناتوانی در وضعیت جسمانی در برخی جوامع و مناطق نادره انگاشته می‌شود که این مساله صدمات فراوانی را بر جسم و روان این عزیزان وارد می‌کند. بنابراین به خانواده‌ها تاکید می‌شود برای فرزندان خود زمانی را اختصاص دهند تا بیشتر بتوانند با روحیات و خصایص شخصیتی آنان آشنا شوند. البته خانواده‌ها به خصوص پدران و مادران می‌توانند برای هموار کردن مسیر فرزند پروری از مساعدت‌ها و کمک‌های مشاوران و روانشناسان نیز استفاده کنند تا با پرورش سرمایه‌های اجتماعی ارزشمند و همچنین شهروندانی مسئول و علاقمند به امور جامعه، آینده‌ای روشن را برای ایران عزیزمان رقم بزنند. باتوجه به مطالعات و پژوهش‌های روانشناسی می‌توان گفت حفظ حقوق و مراقبت از کودکان از مهمترین وظایف والدین، همچنین بزرگسالان است که برای تحقق این امر به عنوان یک اصل اساسی، نهادها و مراجع حقوقی و قضایی باید با وضع قوانین مناسب و تجدیدنظر در قوانین فعلی کشور در جهت حمایت از کودکان تصمیمات جدی اتخاذ کنند. زیرا کودکان امروز آینده‌سازان فردا هستند؛ بنابراین هر جامعه‌ای برای رشد و تعالی باید به پرورش این گروه سنی توجه ویژه‌ای داشته باشد.

از همین رو والدین باید بدانند برای آنکه فرزندان نشان بتوانند دفاع از حقوق را یاد بگیرند، در ابتدا لازم است در فضایی که رعایت حقوق و احترام به نظرات و اندیشه‌های یکدیگر مطرح است، پرورش یابند. وقتی والدین بستر مناسب برای بیان آزادانه احساسات، افکار و اندیشه‌های کودک یا نوجوان خویش را فراهم می‌سازند، بدین وسیله به تدریج در چنین فضایی مسیر اعتمادسازی شکل می‌گیرد و در بلندمدت پرورش و تربیت فرزندان با روحیه بالایی شجاعت و اعتماد به نفس میسر می‌شود. در همین راستا روانشناسان معتقدند بر خورداری از حقوق انسانی یکی از مهمترین نیازهای حیاتی کودکان به حساب می‌آید که اگر برآورده نشود ممکن است به سلامت جسمانی و روانی آنان صدمات جدی وارد کند. کودکان و خردسالان همچون بزرگسالان قابل احترامند و باید حقوق آنان همچون دیگر افراد بزرگسال جامعه مورد توجه قرار گیرد. به باور کارشناسان و براساس پژوهش‌های روانشناسی در زمینه آسیب‌شناسی کودکان و نوجوانان، این عزیزان در همه جوامع از حقوق متناسب با شرایط آن جامعه برخوردارند اما این حقوق گاهی به علت شرایط سنی و

یادداشت

به فرزندانمان حق اظهار نظر می‌دهیم؟

کودکم نمی‌تواند از حش دفاع کند...

فاطمه تاج، دکترای روانشناسی عمومی

اگر پای صحبت والدین نشسته باشید بسیاری از پدران و مادران از این مساله که فرزندشان نمی‌تواند در مدرسه، در جمع دوستان و مهمانی یا موقعیت‌های اجتماعی مختلف حق خود را بستاند، رنج می‌برند. از همین رو بسیاری از والدین نمی‌دانند که تا چه زمانی باید اجازه دهند که دعوی میان میان کودکان و نوجوانان ادامه یابد و چه زمانی مناسب است تا مداخله کنند و وارد عمل شوند. پرسش مهم و اساسی که در این زمینه مطرح می‌شود این است که والدین تا چه اندازه فضایی را فراهم می‌آورند تا کودک یا نوجوان بتواند با رعایت احترام و حدود مرزها از حقوق خود دفاع کند؟ به بیانی دیگر آیا در کانون خانواده پدر یا مادر شرایطی را ایجاد کرده‌اند تا فرزندان بتوانند حق خود را بستانند؟

والدین باید خود را با این پرسش روبرو کنند: چقدر به فرزندان خود میدان می‌دهند تا نظرات خود را بدون آنکه با برچسب‌های مختلفی همچون «تو نمی‌فهمی»، «تو قدر ناشناس و ناسپاسی»، «چقدر گستاخ شدی»، «احترام بزرگتر و کوچکتری را فراموش کردی» مواجه شوند، می‌توانند آزادانه ابراز وجود کنند؟ والدین گرامی آیا فرزند شما به هنگام انتخاب رنگ لباس و نوع پوشش، نوع مدل موی سر خود، و انتخاب غذایی که می‌خواهد میل کند، معاشرت با دوستان و همسالان خود و انتخاب نوع رشته تحصیلی و هزاران مورد دیگر دارای حق انتخاب است؟ یا اینکه نه، در چنین موقعیت‌هایی شما با بیان اینکه صلاح وی را بیشتر می‌دانید، نمی‌گذارید از حق خود دفاع کند؟ بنابراین تا هنگامی که در محیط خانوادگی به فرزندان خود اجازه ابراز وجود نمی‌دهید، چطور می‌توانید توقع داشته باشید که آنها دفاع از حقوق خویش را فرابگیرند!